

Prædiken til Anden påskedag

Joh. 20, 1-18

Aftengudstjeneste i ugen efter påske.

Æggeskaller og hvad ægget gemte.

Salmebladet i aften er illustreret med æg, kyllinger og æggeskaller. Det hænger sammen med, at det lige har været påske.

Ægget er et symbol på påsken. For ud af den hårde og lukkede æggeskal kommer der en lille kylling. Den lille kylling prikker selv hul på æggeskallen indefra, og så bryder den ud. Udefra kan man ikke se, at der er et levende væsen inde i ægget, men det viser sig, at man ikke altid kan stole på det, man umiddelbart ser. Livet bryder frem de steder, man mindst venter det.

I påsken har vi hørt om, hvordan Jesus døde og blev begravet i en klippehule. Klippehulen blev lukket med en stor sten. Disciplene og kvinderne, der havde fulgt Jesus, blev ude af sig selv af frygt og sorg, og de lukkede sig inde i et værelse i Jerusalem. Men da de havde sovet på det, og det blev søndag, vovede et par af dem sig ud til klippehulen og opdagede, at den store sten var væltet bort. Jesus viste sig nu for dem. Han var levende. Han havde rejst sig fra de døde. Dødens rum var blevet til et sted, hvor nyt liv bliver til.

Men passer det, at Jesus brød ud af sin grav og blev levende? Er det sandt, at Gud kan forvandle en grav til en livmoder – til et sted, hvor livet bliver til? Og hvad med os? Når vi synes, at vi er hule og tomme og uden værdi, kan der så også ved Guds hjælp blive noget ud af os? Det er de spørgsmål, gudstjeneren tager op i aften.

Når sangene synger i os.

Holger Lissner har skrevet en salme, som handler om det at føle sig hul og tom og i tvivl om alting. Salmen hedder ”Den Mægtige finder vi ikke”, for det er sådan, vores tilværelse er. Vi finder ikke selv den sprække, vi kan bryde ud af, men den Mægtige, vores himmelske far, flækker den hårde skal omkring os, og åbner på den måde vores tilværelse for os.

Guds Himmerig åbner vi ikke,
men Gud åbner riget for os.

Han kalder os ind til sin glæde,
han kalder os ud af vor trods.

Hans ord kan gå gennem en sprække,
den hårdeste skal kan det flække,
så frøet kan spire og gro.

Guds lovsange synger vi ikke,

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 327. 117. årgang
Marts 2016
ISSN 0901-2214

men sangene synger i os,
når glæden slår ind i vort hjerte
og smelter vort mismod og trods.
Da ser vi med undrende øjne
vor tvivl blive afklædt som løgne,
og sandheden lyse af liv.

Snydeæg

For nogle år siden udgav Kathrine Assels en lille bog, der hedder *Snydeæg*. Den handler om en kvinde, der føler sig helt tom indeni. Hun er ingenting. En tom skal. Et snydeæg. Sådan et man udhulede som barn og vendte på hovedet, så ikke engang ens mor kunne se, at der ikke var noget indeni.

Det er en frygtelig fornemmelse at være så hul. Et lille gnavende u, man længes efter at skifte ud med et e. Så enkelt er det i virkeligheden. Men man kan ikke bare bytte vokaler, når man vil. Så hun må hele tiden gå rundt og frygte, at nogen skal komme forbi med en teske og slå hende oven i hovedet. Et enkelt dunk, så går hun i stykker. Bliver til ingenting. Plus en lille bunke skaller ...

Det er en frygtelig fornemmelse at være så hul. Så har man ikke lyst til at være sammen med andre. Tænk, om de opdagede det. At man ikke er i stand til at svare for sig. At man ikke har orden i sine ting. At man ikke kan det, man tror, de andre kan ...

Men kan de andre nu også alting så meget bedre? Har de andre så meget mere at byde på? Eller er det noget med, at ingen af os er noget i os selv? Bliver vi ikke alle først til noget, når vi er sammen med andre?

Maria Magdalene

I *Bibelen* hører vi om Maria Magdalene, der

kommer ud til Jesu grav påskemorgen. Hun er en kvinde, som ingen har regnet for noget. Folk har set på hende som en, der ikke fortjente at leve. - Hende frelser Gud ikke! sagde man om hende. Og det blev også sagt, når hun hørte det.

Selv troede hun det samme. Indtil Jesus mødte hende. Jesus var den første, der ikke så lige igennem hende. Han søgte øjenkontakt med hende. Han talte til hende, som man taler til en, man kan regne med. En, der kan svare for sig. En, der har noget at bidrage med. Da blev der vendt op og ned på hendes liv.

Maria Magdalenes nye liv varede nogle måneder. Det varede lige præcis så lang tid, som Jesus levede. Da Jesus blev korsfæstet, var der igen ikke nogen, der bare med sit blik og sine ord, kunne give hende en fornemmelse af at være værdifuld.

Ulykkelig gik Maria Magdalene da ud til Jesu grav. Tom og hul igen. Men foran graven viste Jesus sig for hende. Hun troede, han var gartner. Men da han talte til hende og så på hende, blev u'et igen skiftet ud med et e. Hun følte sig hel. Hun genvandt troen på, at livet var værd at leve, og at hun havde ret til at leve. Maria Magdalene var ikke verdensmester i noget. Men hun var et menneske, og nogen havde brug for netop det, hun kunne være for dem.

Fra hul til hel

For mig at se, er det, hvad opstandelse betyder. At det, vi troede var tomt og hult, viser sig at være netop det sted, hvor Gud er på færde.

Når den hule bliver hel - når det lille u helt

uventet bliver skiftet ud med et e - så er det et vidnesbyrd om, at Gud kan lade det døde opstå til liv. Hver eneste dag sker opstandelsens under. I det små. I hver enkelt af os.

Men også i det store. I den store verden, som ligger i grus. Det er i hvert fald, hvad vi tror og håber. Og længes efter at se.

Amen.

Dorte R. Sørensen

Odder

Salmer:

235, 241, 414, 6

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
- hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk